

Δικαιοσύνη Παντού - Για μια Δημοκρατική Προοδευτική Διακυβέρνηση

Οι εκλογές της 21^{ης} Μαΐου 2023 διεξάγονται σε κλίμα παγκόσμιας αβεβαιότητας και ανασφάλειας. Ο πόλεμος στην Ουκρανία, η ενεργειακή κρίση, η κρίση ακρίβειας, η κλιματική κρίση, η πανδημία συνθέτουν ένα πολύπλοκο σκηνικό πολιτικών και κοινωνικών αδιεξόδων: είναι τα αδιέξοδα του νεοφιλελευθερισμού. Η ανεξέλεγκτη λειτουργία των αγορών όχι απλώς δεν μπορεί να δώσει λύση στο πρόβλημα, είναι το ίδιο το πρόβλημα.

Στη χώρα μας τα πράγματα είναι ακόμη χειρότερα, καθώς η Ν.Δ. και ο Κυριάκος Μητσοτάκης διαχειρίστηκαν τις παγκόσμιες κρίσεις με μοναδικό γνώμονα τα συμφέροντα της οικονομικής ελίτ.

Η κοινωνική πλειοψηφία βιώνει σήμερα από πρώτο χέρι τα αποτελέσματα της διακυβέρνησης αυτής. Οι ανισότητες αυξάνονται, το πραγματικό διαθέσιμο εισόδημα εργαζόμενων, μικρομεσαίων, συνταξιούχων μειώνεται δραματικά, το κοινωνικό κράτος καταρρέει. Το πρόσφατο τραγικό δυστύχημα των Τεμπών ανέδειξε επιπλέον την κατάρρευση του επιτελικού κράτους, την πλήρη απαξίωση στην οποία έφερε κρίσιμες υποδομές της χώρας και τις εκτεταμένες πελατειακές πρακτικές που συγκάλυπταν το αφήγημα των δήθεν «αρίστων».

Σε όλα αυτά έρχεται να προστεθεί μια πρωτοφανής επιχείρηση υπονόμευσης της δημοκρατίας, των θεσμών, του κράτους δικαίου. Η χώρα συγκλονίστηκε τους προηγούμενους μήνες από το σκάνδαλο των υποκλοπών και από το δίδυμο σκάνδαλο της επιχείρησης συγκάλυψης από τον ίδιο τον Κυριάκο Μητσοτάκη: Παραβίασε το Σύνταγμα, εργαλειοποίησε το Κοινοβούλιο, επιτέθηκε στις ανεξάρτητες αρχές, πλήγωσε το σώμα της Δημοκρατίας μας.

Στην πανδημική κρίση η χώρα σημείωσε αρνητικά ρεκόρ, το ΕΣΥ κατέρρευσε, ενώ οι ιδιωτικές κλινικές και τα μεγάλα συμφέροντα στο χώρο της υγείας ενισχύθηκαν οικονομικά και θεσμικά όσο ποτέ άλλοτε. Η κυβέρνηση της Ν.Δ. αξιοποίησε την έκτακτη συνθήκη ως ευκαιρία για παράνομο πλουτισμό, με 10 δισεκατομμύρια ευρώ απευθείας αναθέσεις σε διαπλεκόμενες με την ίδια εταιρίες.

Παρά τις μεγάλες δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας, που είχαν εξασφαλιστεί από τη ρύθμιση του χρέους το 2018 και την έξοδο από τα μνημόνια από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, η κυβέρνηση της Ν.Δ. ακολούθησε μια οικονομική πολιτική προς εξασφάλιση των συμφερόντων των ολιγοπωλίων και των επιχειρηματικών κολοσσών, σημειώνοντας

πανευρωπαϊκά αρνητικά ρεκόρ πληθωρισμού.

Η κρίση ακρίβειας όχι μόνο δεν αντιμετωπίζεται αλλά αντίθετα η κυβέρνηση την τροφοδοτεί με την επιδότηση της αισχροκέρδειας των μεγάλων εταιριών ενέργειας και με την άρνησή της να παρέμβει αποφασιστικά για τον έλεγχο των καρτέλ. Οι πραγματικοί μισθοί και η αγοραστική δύναμη εργαζομένων και μικρομεσαίων μειώνεται. Η αγορά εργασίας απορρυθμίζεται.

Η ελληνική οικονομία είναι παγιδευμένη σε ένα μοντέλο που στηρίζεται στις ιδιωτικοποιήσεις, τις κρατικοδίαιτες επιχειρήσεις-φαντάσματα, την επέλαση των funds, το real estate και τις φαραωνικές τουριστικές επενδύσεις, που δεν αφήνουν βιώσιμο παραγωγικό αποτύπωμα.

Ταυτόχρονα, οι πόροι του Ταμείου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας, με αποφάσεις της κυβέρνησης, προσανατολίζονται σε ελάχιστους επιχειρηματικούς ομίλους, η μικρή, η μεσαία και η νέα επιχειρηματικότητα ασφυκτιούν υπό το βάρος του νέου συσσωρευμένου χρέους, τον πληθωρισμό και τον τραπεζικό αποκλεισμό, ενώ ο αγροτικός κόσμος αγνοείται και η ύπαιθρος ερημώνει.

Την ίδια στιγμή που οι πραγματικές δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας αναλώνονται για την ενίσχυση της κερδοφορίας των λίγων και εκλεκτών, η κυβέρνηση οικοδομεί ένα καθεστώς εξουσίας πέρα και έξω από τους κανόνες λειτουργίας της δημοκρατίας. Περιορίζει δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες, λειτουργεί με άγρια καταστολή και αυταρχισμό απέναντι στα κινήματα της νεολαίας και τις λαϊκές διεκδικήσεις, υιοθετεί τα υπαρκτά δίκτυα διαπλοκής και διαφθοράς στο εσωτερικό του κράτους, ενώ ταυτόχρονα δημιουργεί νέα, μετατρέπει τους κρατικούς μηχανισμούς σε εκτελεστικούς βραχίονες των παράνομων και αντισυνταγματικών σχεδιασμών της.

Με τον ίδιο ακριβώς καθεστωτικό τρόπο λειτουργεί ακόμα και στο πεδίο της εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής. Υιοθέτησε το δόγμα του «προβλέψιμου και δεδομένου συμμάχου» των ΗΠΑ, αποδυναμώνοντας τη διαπραγματευτική δύναμη της χώρας σε μια περίοδο γεωπολιτικών εντάσεων, ενώ προώθησε μια εξοπλιστική πολιτική 15 δισ. ευρώ, χωρίς διαφάνεια, σχεδιασμό και εμπλοκή της ελληνικής αμυντικής βιομηχανίας, με όλους τους αρχηγούς επιτελείων και αρμόδιους διευθυντές υπό παρακολούθηση από την ΕΥΠ. Παράλληλα, η κυβέρνηση αρνήθηκε να εφαρμόσει μια συγκροτημένη στρατηγική διαλόγου με σαφείς «κόκκινες γραμμές» στα ελληνοτουρκικά το 2021, φοβούμενη το πολιτικό κόστος. Ταυτόχρονα, στη διαχείριση του προσφυγικού/μεταναστευτικού προωθεί την πολιτική του ευρωπαϊού δεσμοφύλακα, που δεν διστάζει να παραβιάσει τη διεθνή νομιμότητα προκειμένου να αλιεύσει ψήφους από την ακροδεξιά.

Απέναντι σε αυτή την αβίωτη πραγματικότητα που έχει δημιουργήσει η χειρότερη κυβέρνηση της μεταπολίτευσης ο ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ αντιτάσσει την εναλλακτική λύση της προοδευτικής δημοκρατικής διακυβέρνησης, με ένα πρόγραμμα για την ανάταξη της ελληνικής οικονομίας και τη δημοκρατική αναδιοργάνωση της κράτους και των θεσμών.

Στο επίκεντρο του προοδευτικού μας προγράμματος έχουμε θέσει την ανάγκη για άμεση αντιμετώπιση της ακρίβειας, την ενίσχυση των εισοδημάτων των μισθωτών και τη ρύθμιση

του ιδιωτικού χρέους, ώστε να επιτύχουμε μια άμεση ανακούφιση για την κοινωνική πλειοψηφία. Αυτό, όμως, σε καμία περίπτωση δεν είναι αρκετό. Αυτό που χρειάζεται σήμερα η κοινωνική πλειοψηφία είναι μια συνολικά ανταγωνιστική προς τον νεοφιλελευθερισμό στρατηγική και ένα ριζικά διαφορετικό μοντέλο ανάπτυξης, που θα κινητοποιεί τις παραγωγικές δυνάμεις, θα αξιοποιεί τον υπαρκτό δυναμισμό, τη συλλογική ευφυΐα και τις αυξημένες δεξιότητες της ελληνικής κοινωνίας.

Στο νέο παραγωγικό μοντέλο κεντρικό ρόλο έχει η αύξηση των μισθών, που μπορεί να γίνει κινητήρας βιώσιμης ανάπτυξης, αν συνοδεύεται από τη χρηματοδότηση της μικρής και μεσαίας επιχειρηματικότητας και την υποστήριξη της έρευνας και της καινοτομίας σε όλα τα πεδία της οικονομίας, από την πρωτογενή και τη δευτερογενή παραγωγή μέχρι τις υπηρεσίες. Με τον τρόπο αυτό, η ενίσχυση της μισθωτής εργασίας αναβαθμίζει τη θέση της ελληνικής οικονομίας στον διεθνή καταμερισμό της εργασίας και την αλυσίδα παραγωγής αξίας.

Αυτό το νέο παραγωγικό μοντέλο είναι σύμφυτο με τη στρατηγική για την ενεργειακή μετάβαση στο νέο περιβάλλον της κρίσης, με μια νέα αντίληψη για τα κοινά -εκτός αγοράς- αγαθά, την περιβαλλοντική προστασία, τη ριζοσπαστική μεταρρύθμιση της δημόσιας διοίκησης και των δημόσιων υπηρεσιών αλλά και την εμπέδωση της δημοκρατίας και του κοινωνικού ελέγχου της εξουσίας σε όλες τις πτυχές της κρατικής λειτουργίας. Βιώσιμη ανάπτυξη, ισχυρό κοινωνικό κράτος και δημοκρατικός κοινωνικός έλεγχος όχι απλώς δεν αναδεικνύονται σε έννοιες ασύμβατες αλλά προϋποθέτουν η μία την άλλη. Και έτσι το σύνθημά μας, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΠΑΝΤΟΥ, αποκτά σάρκα και οστά. Γίνεται ο νέος μεγάλος στόχος για την ελληνική κοινωνία.

Γι' αυτό καλούμε όλους τους πολίτες σε συστράτευση. Για να μετατρέψουμε το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ σε εφαρμοσμένη πολιτική. Πολιτική που δεν περιορίζεται στην απλή διαχείριση του υπάρχοντος αλλά διευρύνει τα όρια του εφικτού. Εφαρμοσμένη πολιτική, για να αναμετρηθούμε ευθέως με τη μιζέρια, την κοινωνία των μηδενικών προσδοκιών και της παραίτησης που επιθυμεί να οικοδομήσει η Ν.Δ. και οι παλιοί μηχανισμοί που απαξιώνουν καθημερινά τις συλλογικές μας δυνατότητες.

Γι' αυτό καλούμε τους νέους και τις νέες, τους εργαζόμενους/ες, τους επαγγελματίες και τους επιστήμονες, τους συνταξιούχους και τους αγρότες, όλους τους δημοκρατικούς πολίτες, να μετατρέψουμε μαζί αυτό το πρόγραμμα σε δύναμη κινητοποίησης, για μια άλλη πολιτική και κοινωνική προοπτική ισότητας, ελευθερίας και συλλογικής ευημερίας. Για τη νίκη στις εκλογές και την προοδευτική και δημοκρατική κυβέρνηση της Ελλάδας.